

Sygn. akt II AKa 209/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lutego 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA – Zbigniew Kapiński (spr)

Sędziowie: SA – Dorota Radlińska

SA – Katarzyna Capałowska

Protokolant: – sekr. sąd. Aleksandra Duda

przy udziale prokuratora Jacka Pergałowskiego

po rozpoznaniu w dniu 23 lutego 2021 r.

sprawy

L. G.-V., c. J. J. V. i E. G. V.

urodzonej (...) w S. P. (B.)

*oskarżonej o czynny z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii
na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej*

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 18 lutego 2020 r.,

sygn. akt VIII K 7/20

I. zmienia wyrok w zaskarżonej części w ten sposób, że orzeczoną w pkt 1 wobec oskarżonej L. G.-V. karę pozbawienia wolności łagodzi do 3 (trzech) lat, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonej okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 31 października 2019 r. do dnia 23 lutego 2021 r.;

I. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zwalnia oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, wydatkami obciążając Skarb Państwa;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata R. W. – Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) zł w tym 23% VAT za obronę z urzędu oskarżonej wykonywanej w postępowaniu odwoławczym przed Sądem Apelacyjnym.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE	
--------------	--

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 209/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 18 lutego 2020 r.,
sygn. akt VIII K 7/20

Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<i>1.3.2. Podniesione zarzuty</i>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	

#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie		# zmiana
---	-----------	--	----------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>	
--	--

Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.

<u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u>		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>1. rażącej niewspółmierności kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonej za czyn z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, poprzez wymierzenie oskarżonej za ten czyn kary rażąco surowej w wymiarze aż 4 lat pozbawienia wolności, która tym samym nie spełnia dyrektyw kary określonych w art. 53 k.k., albowiem nie uwzględnia w należyтым stopniu wszystkich okoliczności łagodzących wymiar kary za przypisany oskarżonej występku, albowiem w sytuacji, gdy z okoliczności czynu zarzucanego oskarżonej, jak i z postawy oskarżonej, wynika, że oskarżona została do popełnienia tego czynu zmuszona przez skrajnie trudną sytuację życiową i materialną, znajdując</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

się wraz ze swoją najbliższą rodziną na skraju ubóstwa, nadto oskarżona została w tym stanie wykorzystana do popełnienia tego czynu przez grupę przestępczą trudniącą się przestępstwami narkotykowymi, nadto oskarżona od razu przyznała się do winy, a także wyjaśniła szczegółowo cały przebieg popełnionego czynu zabronionego, nadto oskarżona nie była uprzednio osobą karaną, a występki popełnione były przez oskarżoną po raz pierwszy i należy z dużym prawdopodobieństwem przyjąć, że po odbyciu kary oskarżona nie popełni więcej przestępstwa,

2. rażącej niewspółmierności kary grzywny orzeczonej wobec oskarżonej za czyn z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, poprzez wymierzenie oskarżonej za ten czyn kary rażąco surowej w wymiarze aż 220 (dwustu dwudziestu) stawek dziennych grzywny po 20 (dwadzieścia) złotych każda, tj. w kwocie aż 4.400 zł, podczas gdy sytuacja materialna, zawodowa i rodzinna oskarżonej jest tak zła, że zbliża się do życia na granicy ubóstwa, przez co oskarżona nie posiada środków na uiszczenie tak naprawdę jakiegokolwiek grzywny, bowiem każda kwota będzie oznaczała pozbawienie członków jej najbliższej rodziny (a w szczególności małoletnich dzieci) podstawowych potrzeb życiowych, co nie może być uznane za wymierzenie grzywny zgodnie z dyrektywą wymiaru kary określonej w art. 53 k.k.

3. naruszenie § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03 października 2016r. w sprawie

	<p>ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu w zw. z art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k., poprzez nie uwzględnienie stawiennictwa obrońcy z urzędu oskarżonej na posiedzeniu w dniu 23 stycznia 2020r. w przedmiocie przedłużenia okresu tymczasowego aresztowania, pomimo, iż obrońca złożył w tym zakresie wnioski, a mimo to za udział w tej czynności nie przyznano żadnego wynagrodzenia.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Za trafny Sąd Apelacyjny uznał zarzut zawarty w pkt 1 petitum analizowanej apelacji dotyczący orzeczonej wobec oskarżonej kary pozbawienia wolności. Z uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia wynika, że Sąd Okręgowy wymienił okoliczności obciążające i łagodzące, które miał na uwadze orzekając karę 4 lat pozbawienia wolności za przypisany oskarżonej czyn. Uznać jednak należy, że wyrażona przez oskarżoną skrucha oraz dotychczasowa jej niekaralność nie znalazły należytego odzwierciedlenia w procesie kształtowania wymiaru kary i nie nadano im właściwego znamienia.</p> <p>Mając zatem na uwadze argumenty podniesione przez obrońcę oskarżonej w treści omawianego zarzutu oraz jego uzasadnieniu, w tym te dotyczące motywów jakimi kierowała się oskarżona popełniając przypisany jej czyn, Sąd odwoławczy uznał, że kara 4 lat pozbawienia wolności nosi cechy rażącej surowości w rozumieniu art. 438 pkt 4 k.p.k. W związku z tym wymiar tej kary złagodzone do lat 3</p>		

czyli minimalnego ustawowego zagrożenia określonego w art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Sąd Apelacyjny uznał, że kara w takim wymiarze jest adekwatna do stopnia winy oskarżonej, stopnia społecznej szkodliwości przypisanego jej czynu i uwzględnia we właściwy i należyty sposób zarówno występujące okoliczności obciążające i łagodzące jak również cele i dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 k.k.

W ocenie Sądu odwoławczego brak było natomiast podstaw do uwzględnienia zarzutu zawartego w pkt 2 petitum przedmiotowej apelacji odnośnie orzeczonej kary grzywny. Uznać bowiem należy, że zarówno ilość orzeczonych stawek dziennych (220) jak również wysokość jednej stawki (20 zł) wbrew twierdzeniom skarżącej uwzględnia we właściwy sposób zarówno stopień winy oskarżonej i charakter popełnionego czynu jak również sytuację materialną L. G.-V.. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, że Sąd meriti uwzględnił w tym zakresie fakt, że oskarżona na stałe mieszka w Brazylii, pochodzi z wieloosobowej rodziny, wykonywała zawód sprzątaczką i jej wynagrodzenie nie jest wysokie. Zdaniem Sądu odwoławczego orzeczona kara grzywny w wysokości 4.400 zł nie nosi więc cech rażącej surowości w rozumieniu art. 438 pkt 4 k.p.k. i tym samym brak jest podstaw do zmiany wyroku w tym zakresie. Kara grzywny musi bowiem stanowić określoną dodatkową dolegliwość o charakterze materialnym, która powinna powstrzymać oskarżoną od

popelniania podobnych przestępstw w przyszłości.

Za chybiony i bezpodstawny uznać należy zarzut zawarty w pkt 3 petitum analizowanej apelacji. Wbrew twierdzeniom skarżącego Sąd Okręgowy zasądzając kwotę 900 zł powiększoną o podatek VAT tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu, nie naruszył § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu. Z akt przedmiotowej sprawy wynika, że rozprawa trwała tylko jeden dzień a zatem nie ma zastosowania § 20 tego Rozporządzenia, który stanowi, że w sprawach w których rozprawa trwa dłużej niż jeden dzień opłata ulega podwyższeniu za każdy następny dzień o 20%. Należy także zauważyć, że Sąd zasądził na rzecz obrońcy kwotę 900 zł tytułem pomocy prawnej udzielonej oskarżonej z urzędu w sytuacji, gdy zgodnie z § 17 ust. 2 omawianego rozporządzenia opłata za obronę przed Sądem Okręgowym jako prawną instancją wynosi 600 zł. Skoro więc Sąd Okręgowy zasądził na rzecz skarżącego kwotę 900 zł powiększoną o należny VAT to powyższa kwota uwzględnia nie tylko zaangażowanie obrońcy oskarżonej w procesie i wyjaśnienie sprawy ale również jego udział w posiedzeniu w dniu 23 stycznia 2020 r.

Wniosek

1. o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt 1 poprzez orzeczenie wobec oskarżonej kary pozbawienia

zasadny

częściowo zasadny

<p>wolności w dolnej granicy ustawowego zagrożenia;</p> <p>2. o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt 1 poprzez odstąpienie od wymierzenia oskarżonej kary grzywny, ewentualnie wymierzenie tej kary w możliwie jak najmniejszym wymiarze;</p> <p>3. zmianę zaskarżonego wyroku w pkt 6 poprzez zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu oskarżonej adw. R. W. zwiększonej stawki za świadczenie pomocy prawnej z urzędu uwzględniającej także udział obrońcy w posiedzeniu dotyczącym przedłużenia trwania tymczasowego aresztowania w dniu 23 stycznia 2020 r.</p>	<p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Z uwagi na uwzględnienie zarzutu dotyczącego rażącej niewspółmierności kary pozbawienia wolności, zawartego w pkt 1 apelacji, uwzględniono wnioski obrońcy w tym zakresie i złagodźno karę do 3 lat. Natomiast bezpodstawność zarzutów z pkt 2 i 3 i trafność rozstrzygnięcia Sądu I instancji w tym zakresie skutkowało brakiem podstaw do uwzględnienia wniosków końcowych zawartych w pkt 2 i 3 petitum apelacji.</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>Wskazać wszystkie okoliczności, które sąd uwzględnił z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k.).</p>	

Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności.	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
<i>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
<u>1</u>	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy.	
<i>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
<u>1.</u>	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany.	

<i>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
<i>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>	
	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia.	
	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia.	

	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia.		
4.	Konieczność warunkowego umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i warunkowego umorzenia ze wskazaniem podstawy prawnej warunkowego umorzenia postępowania.		
5.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia.		
<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		
<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia z wyroku</u>		
Lp.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
6. Koszty Procesu		

Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.

7. **PODPIS**

Zbigniew Kapiński

Dorota Radlińska Katarzyna Capałowska

<u>1.3 Granice zaskarżenia</u>			
Wpisać kolejny numer załącznika 1			
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonej L. G. - V.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	orzeczenie o karze		
<u>1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2 Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<u>1.4. Wnioski</u>		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------